

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

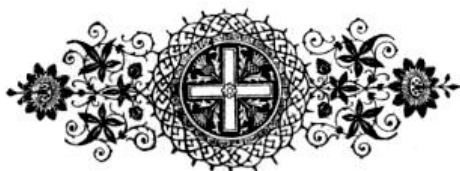

KAZANIE

NA PONIEDZIAŁEK ŚWIĄTECZNY

1896

**O WIELKIEJ MIŁOŚCI BOGA KU LUDZIOM I
DLACZEGO WIELE LUDZI NIE MIŁUJE
BOGA – I JAKIE STĄD SKUTKI?**

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

III. Kazanie

na Poniedziałek Świąteczny 1896

(Podług X. Hamona I, 55)

O wielkiej miłości Boga ku ludziom i dlaczego wiele ludzi nie miłuje Boga – i jakie stąd skutki?

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

---

*Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego zesłał,
aby wszelki, który wierzy weń, nie zginął, ale miał żywot wieczny. Jan 3, 16.*

To jest zasadniczą prawdą wiary naszej, że ten świat widzialny wraz z ludźmi na nim żyjącymi nie powstał przypadkowo, ale go stworzył Bóg przedwieczny, a stworzył dla chwały swojej, dla szczęścia stworzeń. A kiedy ludzie przez grzech odpadli od Boga, nie przestał ich miłować, lecz zesłał na świat równego sobie w Bóstwie Syna, *aby wszelki, który wierzy weń, nie zginął,*

ale miał żywot wieczny. Syn Boży z miłości poniósł śmierć okrutną dla zbawienia ludzi, pojednał nas z Ojcem, odzyskał nam utraconą łaskę Bożą i zesłał Ducha Świętego, a w Duchu Świętym miłość rozlana w sercach naszych (Rzym. 5, 5), przez Niego poznaliśmy całe dzieło odkupienia świata. Sama treść dzisiejszej Ewangelii naprowadza nas, aby mówić I. *o wielkiej miłości Boga ku ludziom*, II. *dlaczego wiele ludzi nie miłuje Boga i jakie za tym idą skutki*.

Duchu Święty! spuść promień miłości do serc naszych, abyśmy Cię za to tak umiłowali, jak tego jesteś godzien. *Ave Maria*.

I.

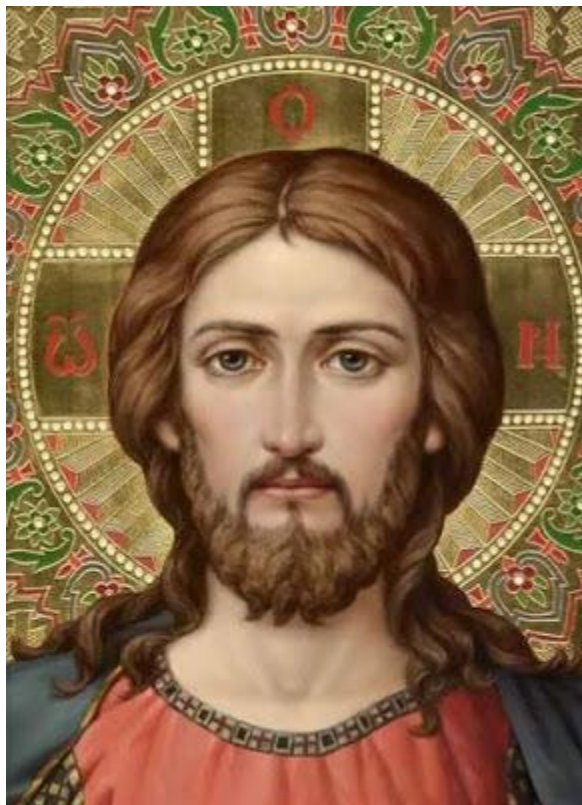
Jest to już u ludzi przyjęte, że osoby nawzajem się miłujące swoim umiłowaniem częste i znaczne robią *dary* (prezenty).

Cztery są szczególniejsze oznaki miłości dobroczyńcy, a mianowicie: *a)* wielka *wartość* daru, *b)* *sposób*, w jaki tego daru udziela, *c)* niegodność *osoby*, którą obdarza, *d)* wreszcie *pobudka*, dla której to czyni. Podobnie wielką miłość Boga ku nam ludziom ocenia się z *daru*, jaki nam dał. Bóg przy stworzeniu wylał na ludzi obfite dary. Ale za podszeptem szatana ludzie miasto miłości odplacili się Bogu niewdzięcznością. Bóg nie przestał miłować niewdzięcznych, bo nie tylko, że ich nie zatracił na wieki, jak na to zasłużyli, ale tak *umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego zesłał, aby wszelki, który wierzy weń, nie zginął, ale miał żywot wieczny*. Chcąc poniekąd poznać wielkość tej miłości, weźmy na uwagę, że ten drogi, jedyny Syn Boga Ojca więcej znaczy, niż gdyby nam Bóg dał wszystkie skarby nieba i ziemi, niż gdyby nam zesłał dziewięć chórów anielskich, aby nam służyły. Jedyne bowiem, współistotnego Syna najmilszego, nad którego nie miał nic milszego, większego, dał nam, darował. Miłość to isticie godna Samego Boga!

b) Chcecie wiedzieć *sposób*, w jaki tego daru nam udzielił? Oto Syn Boży zstąpiwszy na ziemię przyjmuje wszystko, co jest najpodlejszego: ciało ludzkie, które jest ziemią, ubóstwo, wzgardę, bóle, męki i śmierć okrutną, hańbiącą; to kary grzechu Adamowego.

c) Dla kogo to czyni? Dla grzesznego człowieka! O! cóż jest człowiek, Panie, iześ go tak zbytecznie umiłował? Ten robak buntowniczy zasłużył na karę, a Ty, Jezu, przyjmujesz na siebie karę, która się jemu należała. Ty umierasz, aby on tylko nie zginął, ale miał żywot wieczny.

d) Co skłoniło Boga do zesłania nam Syna? Dlaczego to uczynił? *Aby wszelki, który weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.* Więc gdyby Chrystus nie był przyszedł, wszystek świat musiałby zagać. A że w Chrystusie wszystko dobro nam darowane jest, więc i grzechy nam przezeń odpuszczone, niebo otworzone, łaska odzyskana, żywot przywrócony. *Bo nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat, ale iżby świat był zbawion przezeń* (Jan 3, 17).

II.

Ale ten wszystek świat leży we złem (1 Jan 5, 19). Już za św. Jana Chryzostoma czasów byli tacy ospali w grzechach, którzy nadużywając miłosierdzia Bożego, mówili sobie: A więc nie ma piekła, nie ma kary, jest tylko miłosierdzie Boże, bo wszystkie grzechy nam Bóg odpuścił! Do tych więc św. Biskup (hom. 27) tak się odzywa: "Uważajcie, że jest dwojakię przyjście Chrystusowe. Jedno, które się stało, a drugie, które będzie przy końcu świata. Pierwszy raz przyszedł Chrystus nie, aby sądził, ale żeby odpuszczał. Drugie przyjście będzie nie na miłosierdzie, lecz na sąd. O pierwszym mówi: Nie przyszedłem sądzić świat; bo jest dobry i łaskawy, ale odpuszczać w Sakramencie Chrztu i Pokuty. Inaczej byłiby wszyscy zginęli, bo wszyscy zgrzeszyli". (Rom. 3, *Catena aurea*, 282).

Żeby więc i dzisiaj kto nie sądził, że może śmiało i bezkarnie grzeszyć, bo Bóg miłosierny, dodaje Pan Jezus: *Kto weń wierzy, nie bywa sądzony*. Lecz nie sama wiara go zbawi i zachowa przed sądem; bo Paweł św. (Tyt. 1, 16) mówi: *Wyznawają, że Boga znają, lecz się uczynkami zapierają*. Więc za złe uczynki będą sądzeni i karani. *Kto wierzy weń nie będzie sądzony*, jeśli z wiary żyje, przykazania Boże zachowuje, do świętych Sakramentów uczęszcza itd. *Kto nie wierzy, już jest osądzony, iż nie wierzy w imię Jednorodzonego Syna Bożego*. Alcuin wykląda te słowa tak: Jeszcze nie przyszedł sąd, a już się stał sąd. Podobnie jeśli kto popełni zabójstwo, jeszcze jest pod śledztwem, jeszcze nie było rozprawy i wyrok sędziego nie zapadł, a już naturą rzeczy, opinią publiczną osądzony. Zna bowiem Bóg tych, którzy są wybrani do chwały, a którzy przeznaczeni na ogień wieczny. Żydzi sądzeni będą z zakonu, poganie z prawa sumienia, chrześcijanie mający wiarę, ale nie mający uczynków dobrych, przed wyrokiem potępienia usłyszą naganę: *Byłem głodnym* itd. Ci, co wzgardzili światłem wiary, nie będą karceni (sądzeni), a jednak pójdą na zgubę.

b) Dlaczego jest osądzony ten, kto nie wierzy, przyczynę tego (jak ma Alcuin) daje sam Chrystus: *iz nie wierzy w imię Jednorodzonego Syna Bożego*. Bo tylko w tym jednym imieniu jest zbawienie, *"i nie masz w żadnym innym zbawienia. Albowiem nie jest pod niebem inne imię dane ludziom, w którym byśmy mieli być zbawieni"* (Dz. Ap. 4, 12). Św. Augustyn (*de peccato*) tak wykląda ten tekst: *"Nie ma Bóg więcej Synów, którzy by mogli nas zbawić; Tego tylko ma jedyne, przez którego zbawia"*.

c) Bóg najsprawiedliwszy nic nie czyni bez przyczyny. Że tyle ludzi nie będzie zbawionych, nie wina w tym Boga, ale ich własna gnuśność około zbawienia i niepokuta. Raz, że nie pielęgnują daru wiary, w wierze się nie oświecają jak należy, wstydzą się wyznać publicznie katolikami, wiarę praktykować, kochają się w grzechach, do spowiedzi nie chodzą, z rozmysłem grzeszą i w grzechu trwają – więc grzech przenoszą nad miłość Boga, piekło nad niebo; wzgardę czynią Chrystusowi, depcą niejako krew Jezusową, uciekają przed światłością, albowiem chcą grzeszyć bez wyrzutów sumienia. Nienawidzą kaznodziejów, księży, bo ci każą im grzechy porzucać.

d) Dobrzy zaś szukają prawdy, żyją według nauki Chrystusa, strzegą się grzechu ciężkiego jak największego nieszczęścia, uczęszczają do świętych Sakramentów, praktykują i wyznają wiarę publicznie, stawają w jej obronie, cierpią dla wiary i cnoty, obelgi, przymówki, prześladowania – tacy osiągną żywot wieczny.

To wszystko wypowiedział i przepowiedział sam najdroższy Zbawiciel nasz Jezus Chrystus w onej nocnej, poufnej rozmowie z Nikodemem, księciem żydowskim, to wszystko opisał nam najmilszy uczeń Chrystusowy, Jan św. w swojej Ewangelii. Ta Ewangelia tchnie tak gorącą miłością Pana Boga, że każda niemal karta zdaje się wygłaszać te słowa jego: "*Miłujmy Boga, iż Bóg nas pierwszej umiłował*" (1 Jan 4, 19). "*Bóg jest miłością, a kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg w nim*" (1 Jan 4, 16).

[Hamon I, 57. Jaka powinna być miłość Boga?]

EPILOG

Ducha Świętego to sprawa, aby rozniecił w nas ten ogień miłości, który Jezus przyniósł na świat i chciał, aby gorzał. Przeto kończę mowę słowy hymnu (prozy) do Ducha Świętego, jaką Kościół modli się dzisiaj we Mszy św.:

Omyj – co jest brudne,
Ulecz – co zranione,
Skrusz – co jest uporne,
Rozgrzej – co jest zimne,
Nawróć – co jest zdrożne! – Amen.

Ks. Józef Krukowski

Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości P. Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny, przez ks. Józefa Krukowskiego, Dra Św. T. Proboszcza kościoła św. Floriana. Na pamiątkę misji na Kleparzu odprawionej w marcu 1897. (Czysty dochód na restaurację kościoła św. Floriana). Kraków 1897, ss. 50-53. (1)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono; ilustracje od red. *Ultra montes*).

Przypisy:

(1) Por. 1) Ks. Józef Krukowski, a) [*Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości Pana Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny.*](#) b) [*Perykopy ewangelijne niedzielne i świąteczne.*](#)

2) Ks. Jakub Wujek SI, a) [*Krótkie nauki homiletyczne na niedziele i uroczystości całego roku.*](#) b) [*Postylla Mniejsza, to jest krótkie kazania, albo wykłady św. Ewangelii na każdą niedzielę i na każde święto wedle nauki samej prawdziwej Kościoła św. powszechnego dla ubogich kapłanów i gospodarzów i pospolitego człowieka.*](#) c) [*Postilla Catholica... Iż zbory Lutrów,*](#)

Kalwinów i innych Sektarzów, nie są Kościoły Pana Chrystusowe, ale Bożnice Szatańskie.
d) Grzech żydów i heretyków przeciwko Duchowi Świętemu. e) Historia Męki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Boga i człowieka prawdziwego, ze czterech Ewangelistów zebrana, na dziewięć części podzielona.

3) Ks. Piotr Skarga SI, Kazania na niedziele i święta całego roku.

4) Ks. Henryk Jackowski SI, Ewangelie niedzielne i świąteczne z objaśnieniami. b) Rozważ to dobrze! czyli Myśli zbawienne dla dobrych i złych.

5) Ks. Jerzy Patiss SI, Podręcznik do rozmyślań i kazań na niedziele całego roku (Materiae meditationum et concionum ex Evangeliiis et Epistolis Dominicarum).

6) Św. Pius V, Papież, Katechizm Rzymski według uchwały świętego Soboru Trydenckiego (Catechismus Romanus ex decreto Concilii Tridentini).

7) Ks. Michał Ignacy Wichert, Nauki katechizmowe o Składzie Apostolskim, Przykazaniach Boskich i Kościelnych, o Modlitwie Pańskiej i Sakramentach.

8) Ks. Kazimierz Naskręcki, a) Credo. Krótkie nauki o prawdach wiary katolickiej. b) Dekalog. Krótkie Nauki o Przykazaniach. c) Życie nadprzyrodzone. Krótkie nauki o Sakramentach świętych i modlitwie.

9) Ks. Antoni Krechowiecki, Nauki niedzielne. Skład Apostolski według Ewangelii i Ojców Kościoła.

10) Ks. Ignacy Czechowski, Krótkie kazania na niedziele i święta całego roku.

11) Ks. Piotr Ximenes, Krótki wykład świętych Ewangelii na niedziele i święta całego roku.

12) O. Maurycy Meschler SI, Dar Zielonych Świąt. Rozmyślania o Duchu Świętym.

13) Henryk Edward kard. Manning, Arcybiskup Westminster, O sprawach Ducha Świętego działającego w duszy człowieka.

14) Ks. dr Jan Ciemniwski, Odrodzenie z Ducha Świętego.

15) Ks. M. Hamon, a) Zmartwychwstanie Pańskie tryumfem wiary i nadziei. Rozmyślanie na Wielkanoc. b) Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Rozmyślanie na Zielone Świątki.

16) Ks. Dr Aleksander Żychliński, Łaska uświęcająca a mistyczne Ciało Chrystusa.

17) Ks. Włodzimierz Piątkiewicz SI, Mistyczne Ciało Chrystusa a charakterystyki sakramentalne. Studium dogmatyczne.

18) Ks. Jan Rostworowski SI, Tajemnica jedności katolickiej.

(Przyp. red. *Ultra montes*).

DWANAŚCIE KAZAŃ

po cztery na największe uroczystości P. Jezusa

i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny

przez

ks. Józefa Krukowskiego

DRA Ś. T. PROBOSZCZA KOŚCIOŁA ŚW. FLORYANA.

Na pamiątkę misyi na Kleparzu odprawionej w marcu 1897.

(Czysty dochód na restauracyą kościoła św. Floryana).

KRAKÓW
1897.

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021